

Література:

1. Дубініна М.В., Ксьонжик І.В., Сирцева С.В., Облік у бюджетних установах курс лекцій для здобувачів вищої освіти ступеня «бакалавр» спеціальності 071 «Облік і оподаткування» денної та заочної форм навчання, Миколаїв 2020 р.
URL: https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/7949/1/Oblik%20u%20biudzhetykh%20ustanovakh_kurs%20leksii.pdf (дата звернення: 04.03.2024).

2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 135 «Витрати», затверджене Наказом Міністерства фінансів України від 18.05.2012. № 568/ Міністерство фінансів України.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0903-12#Text> (дата звернення: 04.03.2024).

3. Порядок подання фінансової звітності, затвердженого постановою КМУ від 28.02.2000 року № 419 (зі змінами) / Кабінет міністрів України.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/419-2000-%D0%BF#Text> (дата звернення: 04.03.2024).

УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Мільонушкін К.В., здобувач третього (наукового) рівня ВО*,
ПрАТ «ВНЗ Міжрегіональна Академія управління персоналом», м. Київ, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-1496-7867>

У сучасних умовах розвитку економіки відбувається становлення нового інформаційно-інтелектуального типу виробництва: провідне значення для прогресу виробництва та інших аспектів суспільного життя набувають знання, професійні та творчі здібності людини, а також знання в цифровій компетентності та інформаційній грамотності персоналу на підприємстві. Матеріальні ресурси, зберігаючи своє значення в матеріальному виробництві, набувають менш вагомого значення порівняно з розвитком людського інтелекту. У зв'язку з цим пріоритетним завданням виступає формування знань, умінь та навичок персоналу, що виступає необхідним чинником розвитку та найціннішим економічним ресурсом в ері цифровізації.

Зміна науково-технічного укладу зумовлює стрімко зростаючі вимоги до якісного рівня персоналу, особливо до тієї її частини, що втілює генерування і розробку нових технологічних ідей [2].

* Науковий керівник – Дмитренко Г.А., д.е.н., професор

У сучасних умовах становлення економіки знань для підтримки конкурентоспроможності підприємства необхідно не тільки впроваджувати нові технології й оснащувати підприємство сучасною технікою, а й приділяти особливу увагу розвитку персоналу із обов'язковим підтриманням необхідного рівня кваліфікації.

Особлива увага має бути приділена розвитку цифрової компетентності, оскільки саме вона дає можливість особі бути сучасною та активно діяти у інформаційному середовищі, використовувати останні досягнення технологій у своїй професійній діяльності.

Варто зауважити, що поняття «цифрова компетентність» охоплює навички роботи в цифровому середовищі (провідна ознака цифрової грамотності) й містить соціально-культурну складову (нові практики цифрової культури з відповідними ціннісними орієнтирами та особистісним досвідом). Як зазначають дослідники, цифрова компетентність є багатофункціональною й може застосовуватися в різноманітних життєвих сферах. Вона передбачає перенесення набутих знань, навичок і метакогнітивних здібностей особистості на розв'язання ситуацій, що виникають у реальному житті, демонструє продуктивність діяльності [1].

Цифрова компетентність персоналу відноситься до набору знань, навичок і вмінь, необхідних для ефективного використання цифрових технологій, інструментів та ресурсів у професійній діяльності. Сутність цифрової компетентності персоналу полягає в здатності і вмінні використовувати технології та цифрові інструменти для досягнення професійних та організаційних цілей.

Основні компоненти цифрової компетентності персоналу включають:

Цифрова грамотність: знання і розуміння цифрових технологій, їх функцій і можливостей. Вміння працювати з операційними системами, програмами, файловими форматами, електронною поштою тощо.

Інформаційна грамотність: уміння знаходити, оцінювати та ефективно використовувати інформацію, яка знаходиться в електронному вигляді. Вміння вибирати надійні джерела інформації та аналізувати її.

Комунікаційна грамотність: вміння ефективно спілкуватися та взаємодіяти з використанням цифрових інструментів і мереж. Це включає вміння користуватися електронною поштою,

соціальними медіа, чатами, відео конференціями та іншими комунікаційними засобами.

Креативність та інноваційність: розвиток здатності генерувати нові ідеї, використовувати цифрові інструменти для створення, редагування та публікації власних творчих проєктів. Це може бути створення мультимедійного контенту, веб-сайтів, відеороликів, аудіозаписів та інших цифрових продуктів.

Критичне мислення: здатність критично оцінювати цифрову інформацію, виявляти перешкоди та ризики, розуміти етичні питання, пов'язані з використанням цифрових технологій.

Проблемне мислення: здатність вирішувати проблеми, використовуючи цифрові інструменти і ресурси. Це може включати пошук рішень в Інтернеті, використання програмного забезпечення для аналізу даних та виконання завдань.

Цифрова компетентність персоналу є важливим аспектом сучасної професійної діяльності, оскільки дозволяє ефективно використовувати цифрові технології для досягнення більшої продуктивності та конкурентоспроможності [3].

Отже, цифрова компетентність персоналу є необхідною для підтримки ефективного функціонування підприємства у цифровій комунікації. Підприємства, які розуміють це, інвестують у навчання свого персоналу, сприяючи розвитку їх цифрових навичок та забезпечуючи успішне впровадження цифрових технологій у свою діяльність.

Література:

1. Bratus H., Dmitrenko G., Lazareva M. (2021). The quality of labor potential of the organization as a key condition for the implementation of system management. *Economies' Horizons*, no.1(16), pp. 30-42. URL: <http://eh.udpu.edu.ua/issue/view/14492>

2. Каліна І.І. Концептуальні засади цифрової компетентності персоналу в нових конкурентних умовах. *Економіка і управління*. К.: Європейський університет. 2019. Вип. 4(84). С. 61-68. URL: <https://e-u.edu.ua/ua/nauka/zhurnal-z-ekonomichnih-nauk-ekonomika-i-upravlinnja/>

3. Каліна І.І. Е-навички персоналу в умовах цифровізації. *Стратегія розвитку України: фінансово-економічний та гуманітарний аспекти*: матеріали VIII Міжнародної науково-практичної конференції (Київ, 17 жовтня 2021). «Інформаційно-аналітичне агентство», 2021. С. 187-191.